

Emlék Devecserből

A Máltai Szeretetszolgálat a napokban zárta le a két évvel ezelőtti vörösiszap katasztrófa után indított programjai közül az utolsót, a devecseri lakóparkban épített melléképületek közül az utolsó építkezés elszámolása is befejeződött. A 2010 október 4-i tragédiát követően a Szeretetszolgálat huszonzét különböző programot indított a településen.

Miközben az utolsó program papírmunkái még éppen tartottak, a kisvároshoz legközelebb eső ajkai csoport sajátos lelki tréninget tartott, melynek során az iszappal elöntött területeket is felkereste. Útjukról Preininger-Horváth Edina csoportvezető így számolt be:

„Burn out” tréning – ajkai módra

Nagyon fontos, hogy a segítő mindig segíteni képes állapotban legyen mind lelkileg, mind fizikailag. Érvényes ez nem csak a professzionális segítő munkatársakra, hanem a laikus segítőkre, önkéntesekre is. A rengeteg munka mellett időt kell szakítani a kikapcsolódásra, a feltöltődésre, a kötetlen együttlétre. Ezeken az alkalmakon a csoporttagok más szerepben is megismerik egymást, ami elősegíti a későbbiekben a hatékonyabb közös munkát. Ezért a ruhaosztás nyári szünetében egy egynapos kirándulást szerveztünk.

A csapat (az ajkai csoport) induláskor négy személyautót töltött meg. Első állomásunk Kolontár volt, ahol az iszapkatasztrófa emlékére készített Emlékparkot látogattuk meg. Mindnyájunknak sok személyes emlénye van a katasztrófa kapcsán, nagyon sokat dolgozott a csoport, amikor a legnagyobb szükség volt a munkánkra (ruhaválogatás, osztás, teajáraton való folyamatos részvétel Devecserben, a kitelepítettek, majd az albérleti programban részt vevők segítése, támogatása). Az emlékek felidézése után a Kolontár és Devecser között lévő Szentkútnál álltunk meg, ahol közös imádság után megkóstoltuk a kút vizét is.

Kirándulásunk fő úti célja a nemeshanyi vízimalom volt. Megérkezésünkkor szíves fogadtatásban volt részünk a malom tulajdonosa által, majd részletesen mesélt a családjuk és a malom összefűződő történetéről, a régi és a jelenlegi funkciójáról. Helyben sült finom kürtöskalácsot fogyasztottunk, majd jót beszélgettünk a kerti pihenőben, miután a malmot is tüzetesen megnéztük. Szomorú kötelességünknek is eleget tettünk, a falu temetőjében leróttuk tiszteletünket csoportunk első lelki vezetőjének sírjánál.

Hazafelé Devecserben körbejártuk a lakóparkot, ahol az iszapkatasztrófa sújtotta családok új házai épültek, majd az új pihenőparkban is sétáltunk egyet. A Rotary-házban megnézhattuk a készülő kiállításokat, és érdekes beszélgetést folytattunk a ház „gondnokával”. A napot egy közös fagyfaltozással zártuk a devecseri cukrászdában. Minden résztvevő jól érezte magát ebben a néhány együtt töltött órában. Élményekkel telve, de már a közeli nyitást tervezgetve búcsúztunk el egymástól. És természetesen azzal, hogy jövő nyáron ismét el kellene mennünk együtt valamerre...